

Всички дружно се изсмѣха,
 Всички крака размотаха,
 Кръшно хорце свиха въ часъ; —
 Скача жаба кекерана,
 Скача тарлю, коритана
 Скача заю въввъ захласъ, —
 Лъската лъскави чепички,
 Ржкавички на ржчички . . .
 И-хи, а-ха вредъ ехти, —
 Кумо лисо, дѣ си ти! . . .

Скачатъ, викатъ дружно всички,
 Но внезапно зафучава
 Нѣщо страшно въ небесата:
 Сви се орелъ къмъ земята,
 Сви се, иде приближава . . .
 —Тарлю, дрѣжъ се, —жабо, бѣжъ!..
 Скокна жаба хайде въ гьола,
 Тарлю тѣрти къмто дола, —
 Коритана тамъ остана,
 Заю въ орлови нокте
 Къмъ небето полетѣ.

Ц. Церковски.

